

Sverre Midjord skrivur:

Mugu ikki lata okkum diktera av peningaverð

Tað tykist fyrri mæð sum um Suðuroy ikki er við tá tær stóru avgerðirnar skulu takast, og hetta sjálvt um mín flokkur er tann størsti á Løgtingi, at vit skulu vera heilt hildin uttan fyrri samfelagið Føroyar, tað fer ikki at bera til í longdini.

Tað vísir seg at vit bert verða tiknir við tá talan er um tiltøk, sum skapa inn-tøkur til landskassan, tá talan er um útlutningsvirði tá eru vit á skránni.

Tað skuldi ikki verið nøkur loyna fyrri Føroya Landsstýri, at tað bert frá Suðuroy verða útflutt 30% av øllum fiskavörum í Føroyum. Tað skuldi heldur ikki verið nøkur loyna fyrri mynduleikunum, at Tvøroyrar flakavirki hevur verið tað flakavirkið í Føroyum, sum hevur virkað og tikið ímóti fiski uttan nakran steðg, og at her hevur verið støðugt

arbeiði. Og tað skuldi heldur ikki verið nøkur loyna fyrri okkara mynduleikum, at fiskafólkið á Tvøroyrar flakavirki saman við fakfeløgnum hava, fyrri at tryggja sær stóðuga fiskatilgongd, keypt trolarar. Tey hava lagt pengarnar á borðið í hesum tíðum, sum tað er næstan ógjørligt at fáa figging til nakað, sum hevur verið fiskavirðiskifti at gera. Tó hetta at seta til og sjálvi at skapa sær síni egnu arbeiðspláss, tað er ikki ókent fyrri arbeiðararørsluna á Tvøroyri, og hetta er gjørt við teirra egna peningi, uttan við nøkrum skattafyrir-muni fyrri eygað. Tað er heldur hin vegin, har arbeiðsfólkið bæði hevur gildið yvir skattin og av tí, sum tey hava eftir sjálvi. Og hetta er gjørt fyrri at verja síni arbeiðspláss, tí Tvøroyrar flakavirki er ogn fólk-

sins. Og nú talan er um at samanleggja virki fyrri at skapa eina eind, tá er spurningurin um hvat vit skulu gera. Úrslitið av samanleggjini verður at tað verður ein monopol staða, sum vit koma í, og avgerðin verður tá tikin okkum av hondum. Tað, sum við tógvið stríð er bygt upp, tað verður tá skjalið er undirskrivað, ikki ogn fólk-sins meira, men avgerðirnar verða tiknar av øðrum, sum ikki kenna til tey veruligu virðiskiftini.

Tað verður framd ein monopolisering av øllum virkjum í Føroyum, har eisini tey virki, sum hava ligið still, verða tikin við undir somu leiðslu. T.v.s. at Tvøroyrar flakavirki, sum í hesum niðurgangstíðum hevur havt fólk í arbeiði, skal nú leggast saman við teimum virkjum, sum ikki

hava verið í gongd, og so skulu vit í framtíðini taka við teimum avgerðum, sum tann monopolnevnd avger. Vit koma ikki at ráða yvir okkara egnu fiskiskipum. Hetta verður ein álvarslig avgerð at taka, tí sum sagt: virkið, sum stendur her hjá okkum, er FÓLK-SINS OGN.

Tí mugu allir møguleikar kannast fyrri at vit verða uttan fyrri. Vit mugu hava sama rætt at fáa somu sømdir sum tað ætlaða monopol fiskavirkið, og hetta má greiðast áðrenn talan verður um nakra avgerð. Vit mugu ikki lata okkum diktera av teimum, sum nú umsita okkara pengaverð, og tað er okkari teir, sum skulu seta út í kortið fyrri okkum. Tí eitt er greitt. Er fyrst skrivað undir, so vendist ikki við aftur. Vert er at leggja til merkis, at einin suðuroyingur varð funnin nóg góður at koma íggjøgnum nálaeygað hjá teimum útnevndu, teimum, sum nú skulu stýra.

Og hetta sjálvt um teir vóru vitandi um, at 30% av øllum útlutningsvirðinum kom júst úr Suðuroy.

At hesin aktivitetur ikki verður virður í hesum tíðum, har tað stendur um liv ella deyð hjá øllum samfelagnum, sigur mæð at vit ganga enn torførari tíðum á møti, um vit ikki nú gera upp og siga hvat vit ynskja og vit ynskja ikki annað enn at vísa á, at vit hava virki og fólk, sum eru dugnalig, og sum skulu verða tikin við upp á ráð.

At ein slíkur positívur aktivitetur ikki verður virður av Føroya Landsstýri, er at harmast um, og hvussu lítið ið landsstýrið fylgir við, gongur sjón fyrri søgn. Eg havi her víst á tann aktivitet, sum er her hjá okkum á fiskivinnuøkinum, og so frætti eg at landsstýrismaðurin í fiskivinnuálmum fer við stórar sendinevnd til Ruslands, har sjálvandi fiskivinnuálm verða viðgjörð. Men sjálvt um sendinevndin var stór, so var ikki rúm fyrri nøkrum suðuroyingi, men tað er kanska ikki beint at siga, at vit eru heilt gloymdir, tí stóra tiltakið hjá menningarstovuni við stjóranum á odda og við øðrum góðum fiskiskipum, har teir royndu fiskiskap við seinatráðu á Føroya Banka, tá var brúk fyrri TG 326.

Hvussu hetta megna til-tak, uttan iva roknað sum

Framhald á síðu 24

Dagsins tekstur

Trettanda sunnudag eftir trinitatis

Kollekt Latum okkum øll biðja

Harra, vár Guð, himmalski faðir! Vær tókum tær av hjartans grund fyrri, at tú hevur latið okkum liva í hesi náðstíðini, tá ið vit kunnu hoyra heilaga evangelium títt, har sum tú hevur latið okkum kenna fátirliga vilja tín móti okkum, og siggja son tín, Jesus Krist, sum hevur útint miskunn móti okkum. Vær biðjum tina ósigandi náði, at tú vilt lata okkum hava ljós tins heilaga orðs og leiða hjertu okkara við heilaga anda tínum soleiðis, at vit aldri falla frá tí, men halda okkum at tí og at endanum verða sæl um ævir fyrri elskuliga son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Epistulin skrivur Paulus apostal til Galatamanna, 3. kap. 15-22 v.

Brøður! Eg tali á manna vísi. Engin ger eina arvasemju hjá manni, sum er vorðin staðfest, ónyta ella leggur nakað aftur at henni. Men nú vórðu fyrjattanirnar givnar Ábrahama »og avkomi hansara;« tað stendur ikki »og avkomum,« sum vóru tað fleiri, men »og avkomi tínum,« líkasam tá ið um ein er at tala, og tað er Kristus. Tað, sum eg vil siga, er hetta: Ein sáttmáli, sum frammanundan var staðfestur av Guði, kann lógin, sum kom fyra undrað og tríati ár seinri, ikki gera ónytan, so at hon skuldi gera fyrjattanina til einkis. Tí at um so er, at arvarin fæst av lóg, tá fæst hann ikki longur av fyrjattan; men Guð veitti Ábrahama hann við fyrjattan. Hvat skuldi tá lógin til? Hon varð sett aftrat fyrri misgerðanna skuld, innil tað avkomið kom, sum fyrjattanin ljóðaði um, greidd av einglum, við millumans hond. Men millumamaður tørvast ikki, har sum bert er ein um at gera; men Guð er ein. Er tá lógin ímóti fyrjattanum Guðs? Á ongum sinni! Tí at um ein lóg hevði verið givin, sum hevði kunnað gjørt livandi, tá hevði rættvisin vissuliga fingist av lóg. Men skrifin hevur lokað alt inn undir synd, til tess at fyrjattanin av trúgv á Jesus Krist skuldi verða givin teimum, sum trúgva.

Hetta heilaga evangelíð skrivur Lukas evangelistur, 10. kap. 23-37 v.

Og (Jesus) vend sær til lærusveinar sínar einsærís og segði við teir: »Sæl eru tey eygu, sum siggja tað, ið tit siggja! Tí at eg sigi tykkum, at mangir profetar og kongar vildu fegnir siggja tað, sum tit siggja, og finga tað ikki at siggja, og hoyra tað, sum tit hoyra, og finga tað ikki at hoyra.« Og sí, ein lógvænur steig upp og freistaði hann og segði: »Meistari, hvat eigi eg at gera, fyrri at eg kann arva ævigt liv?« Men hann segði við hann: »Hvat stendur skrivað í lógini? Hvussu lesur tú?« Men hann svaraði og segði: »Tú skalt elska Harran, Guð tín, av øllum hjarta tínum og av allari sál tíni og av øllum alvi tínum og av øllum huga tínum og næsta tín sum sjálfan teg.« Og hann segði við hann: »Beint svaraði tú; ger tú hetta, og tú manst liva.« Men hann vildi gera seg sjálfan rættvisan og segði við Jesus: »Og hvør er tá næsti mín?« Jesus tók aftur til orða og segði: »Ein maður ferðaðist frá Jerúsalem oman til Jeri-ko, og hann féll í ránsmannahendur. Teir bæði náktuðu hann og slógu hann og fóru so avstað og létu hann liggja eftir hálvdeyðan. Men nú vildi so til, at ein prestur kom ferðandi sama vegin; hann sá hann, men gekk fram um hann. Somuleiðis eisini ein Levitur; hann kom til sama staðin og sá hann, men gekk fram um hann. Men ein Sámariubúvi, sum var á ferð, hitti við hann, og tá ið hann sá hann, tókti honum hjartaliga synd í honum; og hann fór til hansara og bant um sár hansara og læt olju og vín í, og hann lyfti honum upp á sítt eigna djór og flutti hann til eitt gistingarhús og røktaði hann. Og dagin eftir tók hann upp tveir denarar og fekk vertinum og segði: »Røkta hann nú, og tað, sum tú leggur út aftrat, skal eg samsýna tær, tá ið eg komi aftur.« Hver av hesum trimum, tykist tær, er vorðin næsti hansara, sum fallin var í ráns-mannahendur?« Men hann segði: »Tann, sum gjørdi miskunnarverk ímóti honum.« Og Jesus segði við hann: »Far tú og ger so við!«

Hotel Føroyar

Tlf. 17500
við Oyggjarvegin

Fermingar-TILBOÐ

3. okt. og 10. okt. borðreiða vit við fermingartilboði í hugnaligu matstovu okkara »Atlantis«

Ætla tit at gera dagin minnisríkan við góðum mati – ringið so tlf. 17500 og fáid nærri at vita.

Forrættir:

1. Klársuppa við bollum
2. Aspargessuppa við asparges
3. Urtaviðgjörður laksur

Høvuðsrættir:

1. Heilstokt lambasteik við grønmeti og sós av soðnum
2. Heilstoktur nakkakambur við reyðkáli, ertrum, hvítum brúnkaðum eplum og sós av soðnum
3. Gamaldags oksasteik við glaseraðum perluleyki og sós av soðnum

Dessertir:

1. Pera Belle Helena
2. Appelsin fromasja
3. Try sløg av ísi við fruktsós

3 rættir fyrri 160,-